

Memòria

2021

1

Índex

Esquema de projectes i activitats	6
Explicació quantitativa i qualitativa del nostre projecte:	7
Equip dinamitzador	8
Reunió de grup	8
Fotos de la reunió del dia 18 de gener.....	9
Reunió 12 d'abril	9
Reunió 15 de setembre	10
Reunió 22 de setembre	10
Reunió 20 d'octubre.....	10
Reunions tercers dilluns/dimecres	11
Reunions dilluns al matí	11
Taller literari i memòria històrica de dones	12
Difusió de llibres i denúncia de l'escultura trencada a la plaça Montserrat Roig	12
Sant Jordi	14
Alguns dels poemes.....	14
Fotos dels poemes a la plaça.....	15
Vermut poètic feminista, el 9 de maig	16
Progama poètic de l'acte.....	17
La nostra selecció de poemes	19
Presentació.....	20
Les dones es mouen	21
Per a la Marina.....	21
<i>Maria Mercè Marçal</i>	21
El día que las montañas se mueven.	22
<i>Akiko Yosano</i> (Traducció Mihoko Ono)	22
I aprenc a dir que No.	23
<i>Montserrat Abelló</i>	23
Invitació.....	23
<i>Joana Raspall</i>	23
Aquest plaer sagnant.....	24
<i>Maria Mercè Marçal</i>	24
«Diacrític».....	24
<i>Mireia Calafell</i>	24
Cançó: Les dones som la meitat del món.	25

<i>Isabel Crehuet Wennberg</i>	25
Las abejas	26
<i>Laudre Orde</i> (traducció de Torres Ruiz)	26
Sento com goteja la por.	27
<i>Montserrat Abelló</i>	27
Lluna granada.	27
<i>Maria Mercè Marçal</i>	27
Per Maria Antonia, Caterina i Clementina i tantes -No moltes d'altres-.....	28
<i>Marta Pessarrodona</i>	28
Les donen denuncien i reivindiquen	29
Parlen les dones.	29
<i>Montserrat Abelló</i>	29
No me impongas el silenci.	29
<i>Forugh Farrokhza</i> (Poetisa Iraní)	29
Fregall d'espart.	30
<i>Maria Mercè Marçal</i>	30
Poesías olvidadas.	30
<i>Leilani</i>	30
El coll ben net.....	31
<i>Maria Rosa Wennberg Ball-llovera</i>	31
M'arrenca del meu nom.....	32
<i>Maria Mercè Marçal</i>	32
Hombre pequeño.....	32
<i>Alfonsina Storni</i>	32
Quién dijo que era fácil.....	33
<i>Audre Lorde</i>	33
Microrrelato.....	33
<i>María José García Pérez</i>	33
Es necesario.....	34
<i>Grisela López</i>	34
Poema Mañanero	34
<i>Gioconda Belli</i>	34
25 De novembre.	35
<i>Assumpció Forcada</i>	35
El "sí" i el "no".	35
<i>Joana Raspall</i>	35

Les dones per un món millor.....	36
Si el món fos... ..	36
<i>Joana Raspall</i>	36
Sovint diem.....	37
<i>Montserrat Abelló</i>	37
El meu traç.	37
<i>Bruna Bonet</i>	37
Podries.	38
<i>Joana Raspall</i>	38
La nit és massa fosca.	38
<i>Montserrat Abelló</i>	38
D'un cactus.....	39
<i>Maria Antònia Salvà</i>	39
Furgant per les llivanyes i juntures	39
<i>Maria Mercè Marçal</i>	39
Visc i torno.....	40
<i>Montserrat Abelló</i>	40
No tengo dolores.	41
<i>Frida Kahlo</i>	41
La vida, la meva.....	41
<i>Montserrat Abelló</i>	41
A una rosa.	42
<i>Carme Catà i Altès</i>	42
Plantar sobre la terra.	42
<i>Montserrat Abelló</i>	42
Dones i l'amor	43
El único amor por el cual.....	43
<i>Frida Kahlo</i>	43
Cada nit un poema.....	43
<i>Montserrat Abelló</i>	43
La rosa de Sant Jordi.....	44
<i>Adriana Rosell</i>	44
Dame la mano.....	45
<i>Gabriela Mistral</i>	45
Poema de amor.	46
<i>Audre Lorde</i>	46

Dones: mares i filles	47
Instrucciones a mis hijos.	47
<i>Magdalena Sánchez Blesa</i>	48
Yo tuve una dulce madre.	49
<i>Rosalía de Castro</i>	49
Mare nostra.	50
Annex al recull de poemes	51
Sobrevivientes	52
Desembasto els anys	53
La barca	54
Micropoema	55
La nit em clava	55
M'havien dit que no existia.	56
Enllaç vídeo a youtube: https://www.youtube.com/watch?v=8UNCNfrDXRY	57
Fotos acte	58
Espontanis que es van afegir a la lectura de poemes	60
El vermut	61
Difusió a les xarxes socials de dones científiques.	62
Yayo Herrero	62
Margarita Salas	62
Mara Josefa Yzuel	62
Mary Anning -Paleontòloga	63
Hipàcia d'Alejàndria	63
Marie Curie	63
Llibres	64
Distribuïts a totes les dones del grup dinamitzador	64
Recomanats a través de les xarxes socials	64
Explicació projecte "Històries de dones" a l'alumnat de l'Institut9	65
Sortides col·lectives al teatre	66
El rei del Gurugú, al teatre Sagarra el 21 de novembre	66
Prostitució, al Teatre Nacional el 15 de desembre	66
La Soberana, el 17 de desembre a Pompeu-Lab	67
Exposició Mihoko	68
Difusió a les xarxes socials:	68
Alguns comentaris del whasapp	69

Esquema de projectes i activitats

Explicació quantitativa i qualitativa del nostre projecte:

Totes les activitats que programem com grup les presentem públicament a tota la ciutadania de Santa Coloma a través de les xarxes socials i del full informatiu.

Les sortides col·lectives al teatre les difonem per correu i al grup gran de whatsapp per fer cohesió de grup i anem entre 20-40 dones. Aquests darrers anys pel problema de la pandèmia, la participació ha sigut inferior.

Les sortides culturals a exposicions o museus les difonem normalment per whatsapp i fem grups de 8 a 16 dones. Aquests darrers anys pel problema de la pandèmia, la participació ha sigut inferior.

L'acolliment, acompanyament i seguiment de dones víctimes de violències masclistes i, en aquest any, amb l'agreujant de la pandèmia és personal i discret, poques vegades obert a petit grup, amb l'assignació d'una o dues dones Àrtemis que fan el seguiment però amb el compromís de l'entitat de recolzar-les en tot el que estigui al seu abast.

Les reunions sistemàtiques de grup també estan obertes a totes les dones amb inquietuds feministes que hi vulguin participar. Normalment el número d'assistents oscil·la entre 10, 12 i 18 dones. Les reunions espontànies, tant pel dia proposat i l'hora per tractar un tema concret, van aquelles dones que poden adaptar-s'hi a la data proposada.

L'assistència a les reunions i comissions de les diferents entitats de la nostra ciutat és de dues-tres dones per garantir la continuïtat a les properes reunions

La participació a les diferents entitats de la nostra ciutat i algunes de Barcelona, com per exemple Ca la Dona, ens anem adaptant segons la disponibilitat de les nostres dones.

La valoració de les activitats programades per la nostra entitat es fa sempre, després d'acabada l'activitat, mirant els encerts i els aspectes a millorar en una altra ocasió.

També fem la informació i valoració continuada de la nostra col·laboració amb les diferents entitats així com de la nostra participació a les comissions que es van creant al llarg del temps.

Equip dinamitzador

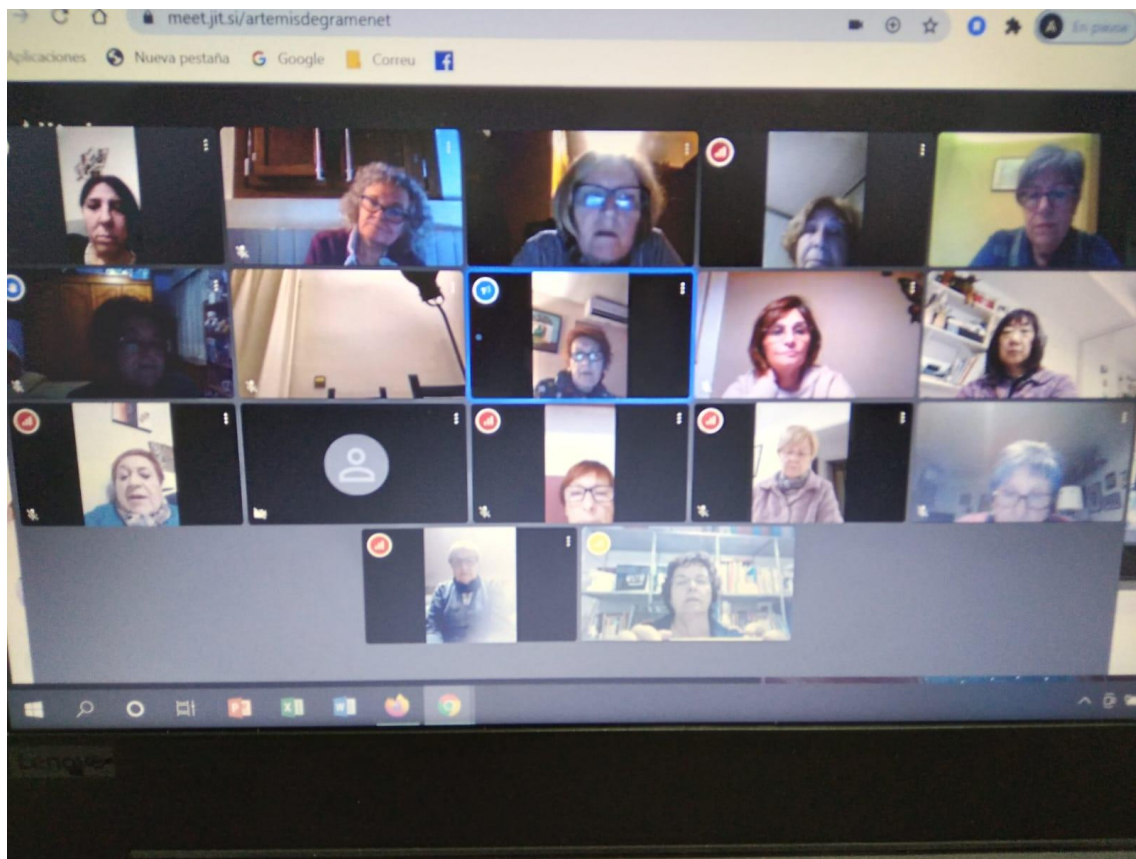
Anomenem Grup dinamitzador al col·lectiu de dones que ens trobem de manera sistemàtica assumint responsabilitats, cada una segons les seves possibilitats, en el desenvolupament dels objectius del grup de dones Àrtemis. Aquest grup està format per unes 14-16 dones, fluctuant aquest número depenent de les responsabilitats familiars o situació personal i laboral de cada una de nosaltres. És un grup obert on qualsevol dona es pot incorporar, o deixar de participar sempre que vulgui

Reunió de grup

Aquests darrers anys pel problema de la pandèmia hem hagut de fer múltiples combinacions com trobar-nos a l'aire lliure en el parc de Can Zam, fer reunions totalment online, fer reunions mixtes on un grup reduït estava amb l'ordinador en un centre públic, la CIBA, i d'altres des del seu domicili i, quan ha estat possible per la situació de la pandèmia, ens hem trobat de manera presencial a la CIBA.

Les reunions ordinàries s'han fet els primers i tercers dilluns a principis d'any i després hem passat a fer-les els dimecres. Són obertes a totes les dones que vulguin participar. Les moltes altres reunions que surten de les diferents activitats es fan al lloc i l'hora que proposa l'equip que coordina l'activitat concreta.

Fotos de la reunió del dia 18 de gener.

Reunió 12 d'abril:

Reunió 15 de setembre

Reunió 22 de setembre

Reunió 20 d'octubre

Els acords de les reunions ordinàries s'escriuen i es passen a totes les persones assistents i a les del grup dinamitzador que no hagin pogut estar presents amb una doble finalitat:

- a) Que es pugui corregir si hi ha alguna cosa que no s'ha recollit bé, o es pugui ampliar si s'ha ignorat algun aspecte important.
- b) Que totes puguem estar assabentades del que s'ha dit.

Reunions tercers dilluns/dimecres

A les reunions dels tercers dilluns/dimecres en aquest any ens hem centrat en fer temes de reflexió sobre temàtiques de les dones, els seus drets i el feminisme.

Hora: de 17 a 19:30 h.

Reunions dilluns al matí

Cada dilluns al matí es reuneix l'equip de redacció i composició per donar forma als textos que editem i la recuperació dels documents de les activitats fetes al llar dels 12 anys d'Àrtemis

Lloc: cases de les components de l'equip.

Hora: de 10 a 14 h.

Aquest any degut a la pandèmia s'han fet majoritàriament a través de les xarxes socials, correu electrònic i el telèfon.

Taller literari i memòria històrica de dones

Difusió de llibres i denúncia de l'escultura trencada a la plaça Montserrat Roig

Al veure l'escultura de la Montserrat Roig amb la ma trencada, vam fer una campanya a les xarxes socials, de difusió de llibres per llegir amb una petita presentació de cada llibre, contrarestant així la barbàrie de la trencadissa:

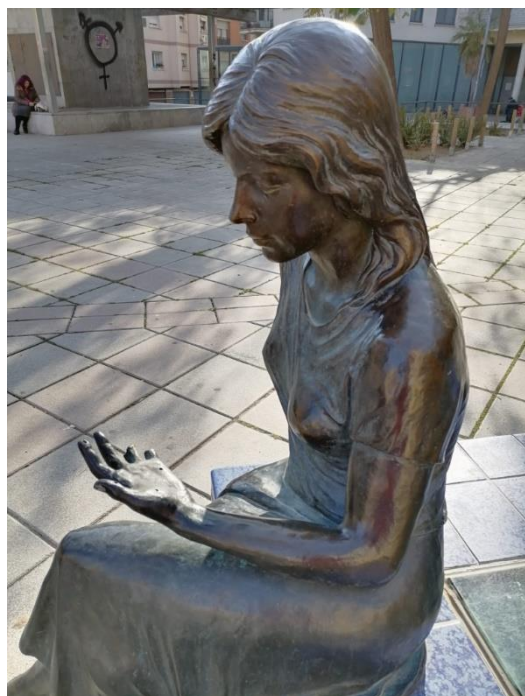
[Artemis Gramenet](#)

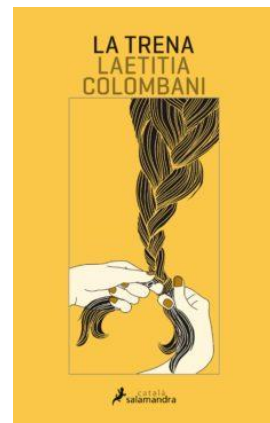
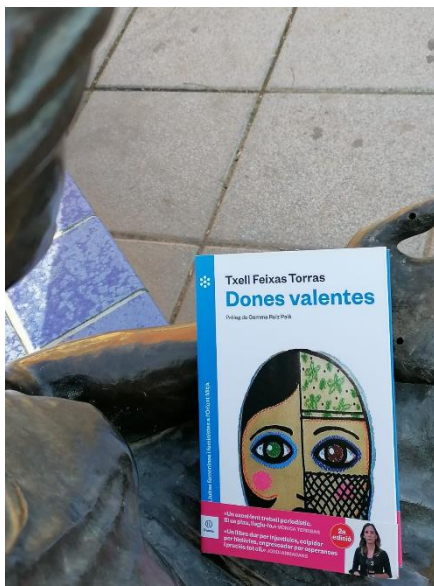
★ [Data i hora: 15 de març 17:42](#) ·

Les dones d'Àrtemis us recomanem: SOM LES NETES DE LES BRUIXES QUE NO VAU PODER CREMAR.

De Amè Soler.

Un llibre amb uns dibuixos preciosos, molt recomanable per a tots els públics però especialment per noies adolescents....

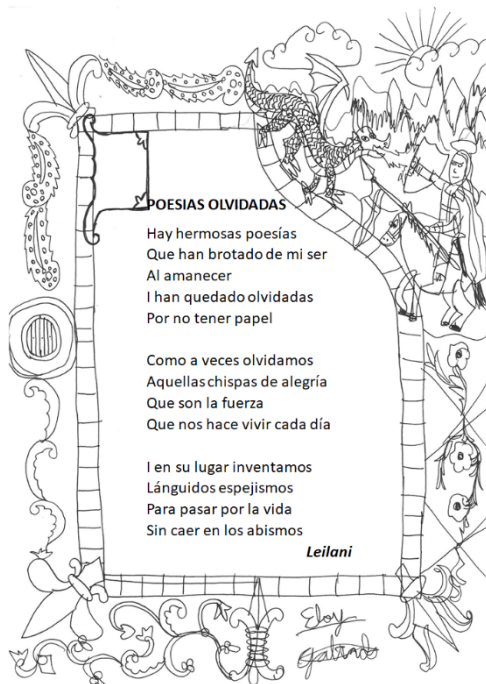

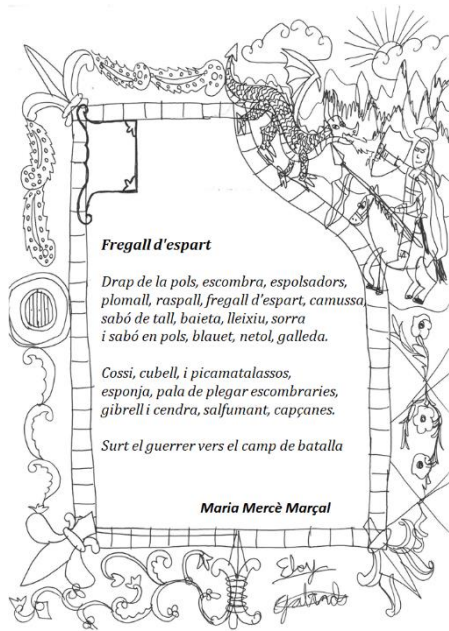

Sant Jordi

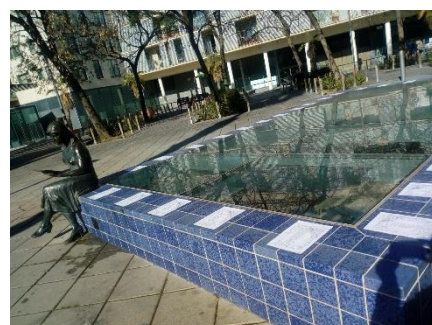
Ens vam adherir a la proposta d'escriure poemes dins del marc fet per un alumne de primària i posar-los en espais públics. Nosaltres vam escollit la plaça Montserrat Roig on havíem anat posant diferents llibres i fent la difusió a través de les xarxes socials.

Alguns dels poemes

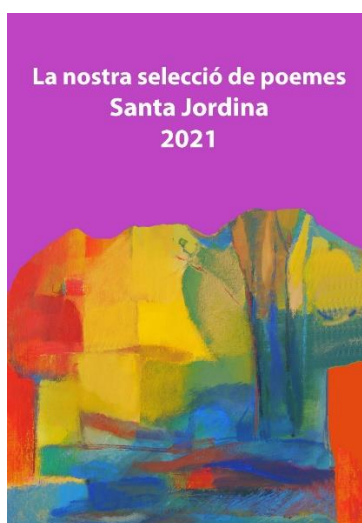

Fotos dels poemes a la plaça

Vermut poètic feminista, el 9 de maig

Progama poètic de l'acte

Programa cultural d'acció solidària Yesterday

12:30 -13:30 h

Rapsodes:

Alicia Ruzafa
Carme Rodríguez
Clari Organvides
Edel Calderón
Fina Rodríguez
Isabel Crehuet
Isabel Juanes
Loli Cuadrado
Maika Herrero
Marga Dordella
Paqui Morales
Pepi Sánchez
Puri García
Remei Martínez
Valeria Zamalloa

Acompanyament musical amb viola: **Laura Lázaro Romero**

Primera part, poemes de l'annex:

Sobrevivientes, *Rosa María Roffiel*. Pàgina 2

Desembasto els anys, *Montserrat Abelló*, Pàgina 3

La Barca, *Rosa Maria Arrazola*. Pàgina 4

Micropoema, *Ajo*. Pàgina 5

La nit em clava (Bruixa de dol), *Maria Mercè Marçal*. Pàgina 5

M'havien dit que no existia, *Jhoana Patiño*. Pàgina 6

Segona part, poemes del llibret "La nostra selecció de poemes":

I aprenc a dir que NO, *Montserrat Abelló*. Pàgina 8

Sento com goteja la por, *Montserrat Abelló*. Pàgina 12

No me impongas el silencio, *Forugh Farrokhza*. Pàgina 14

Parlen les dones, *Montserrat Abelló*. Pàgina 14

Es necesario, *Grisela López*. Pàgina 19

Si el món fos..., *Joana Raspall*. Pàgina 21

El meu traç, *Bruna Bonet*. Pàgina 22

Podries, *Joana Raspall*. Pàgina 23

Dame la mano, *Gabriela Mistral*. Pàgina 30

Yo tuve una dulce madre, *Rosalía de Castro*. Pàgina 34

Mare Nostra, *Dolors Miquel*. Pàgina 35

Desembasto els anys, *Montserrat Abelló*. Pàgina

Nom de la lectora	Poema	Autora
Alicia Ruzafa	Sobrevivientes	<i>Rosa María Roffiel</i>
Carme Rodríguez	La Barca	<i>Rosa María Arrazola</i>
Clari Organvides	I aprenc a dir que NO	<i>Montserrat Abelló</i>
Edel Calderón	Desembasto els anys	<i>Montserrat Abelló</i>
Edel Calderón	El meu traç	<i>Bruna Bonet</i>
Fina Rodríguez	Parlen les dones	<i>Montserrat Abelló</i>
Isabel Crehuet		
Isabel Juanes	Micropoema	<i>Ajo</i>
Isabel Juanes	Es necesario	<i>Grisela López</i>
Loli Cuadrado	Podries	<i>Joana Raspall</i>
Maika Herrero	No me impongas el silencio	<i>Forugh Farrokhza</i>
Marga Dordella	Mare Nostra	<i>Dolors Miquel</i>
Paqui Morales	Si el món fos	<i>Joana Raspall</i>
Paqui Morales	Sento com goteja la por	<i>Montserrat Abelló</i>
Pepi Sánchez	La nit em clava (Bruixa de dol)	<i>Maria Mercè Marçal</i>
Puri García	Yo tuve una dulce madre	<i>Rosalía de Castro</i>
Remei Martínez	M'havien dit que no existia	<i>Jhoana Patiño</i>
Valeria Zamalloa	Dame la mano	<i>Gabriela Mistral</i>

Santa Coloma de Gramenet, 9 de maig de 2021

La nostra selecció de poemes

A l'atzar agraeixo tres dons: haver nascut dona,
de classe baixa i nació oprimida.

I el tèrbol atzur de ser tres voltes rebel.

Maria-Mercè Marçal,

Visc per no morir

I lluito per viure.

Per no perdre cap
d'aquests moments

que sé irrepetibles.

Montserrat Abelló

Presentació

Aquesta és la nostra selecció pel dia de santa Jordina. Nosaltres feministes, rebels i diverses, que ens identifiquem amb les veus i els mots de les nostres poetes, també feministes, quan ressalten la importància de ser dones, dones rebels amb ànsies de volar, que denuncien la invisibilitat de les dones al llarg dels segles, les agressions, humiliacions, violències i feminicidis ignorats per la justícia que deixa lliures els botxins.

Quan reivindiquen la igualtat entre totes les persones del món, la justícia social, la lluita per un món més just i equitatiu, ja sigui escrit amb llapis o amb ordinador, però no amb mitges tintes, sinó amb determinació, dient “sí” al que ha de ser així, i sense por a dir “no”, a tot allò que s’ha de treure i esborrar d’aquest món injust. L’esforç diari. La necessitat d’ajuntar-nos reconeixent les nostres pròpies febleses i la importància d’anar plegades per aconseguir aquesta vida que totes volem.

Quan parlen de l’amor a la vida, a les altres persones, a la dignitat, a les flors i la natura, amb la força de les seves paraules.

Dones diverses que ens identifiquem amb les nostres poetes quan parlen com mares donant consells als seus fills. Com filles que de manera reverent enyoren les seves mares, o com filles irreverents que denuncien aquells que avorten l’amor i fan la guerra, proclamant el dret del propi cos.

Totes plegades hem fet aquesta selecció que aquí us presentem i que en el dia a dia, colze a colze, anem treballant per aconseguir aquest món que tant desitgem.

Associació Colomenca de dones Àrtemis

Santa Coloma de Gramenet, a 23 d’abril de 2021

Les dones es mouen

Per a la Marina.

Vols venir a la meva barca?
-Hi ha violetes, a desdir!
anirem lluny sense recança
d'allò que haurem deixat aquí.

Anirem lluny sense recança
-i serem dues, serem tres.
Veni, veni, a la nostra barca,
les veles altes, el cel obert.

Hi haurà remes per a tots els braços
-i serem quatre, serem cinc!
i els nostres ulls, estels esparsos,
oblidaran tots els confins.

Partim pel març amb la ventada,
i amb núvols de cor trasbalsat.
Sí, serem vint, serem quaranta,
amb la lluna per estendard.

Bruixes d'ahir, bruixes del dia,
ens trobarem a plena mar.
Arreu s'escamparà la vida
com una dansa vegetal.

Dins la pell de l'ona salada
serem cinc-centes, serem mil.
Perdrem el compte a la tombada.
Juntes farem nostra la nit.

Maria Mercè Marçal

El día que las montañas se mueven.

Ahora ha llegado el día en que las montañas se mueven.

Aunque diga tal anuncio, no lo cree la gente.

Las montañas solo han dormido un tiempo.

Hace mucho tiempo, todas ellas ardieron intensamente y se movieron.

Pero es aceptable que no lo crean.

Oh, vosotros, creed solo esto,

ahora, todas las mujeres que han adormecido

se despiertan y se mueven.

Akiko Yosano (Traducción Mihoko Ono)

山の動く日きたる

山の動く日きたる
かく云へど、人これを信ぜじ。
山はしばらく眠りしのみ、
その昔、彼等はみな火に燃えて動きしを。
されど、そは信ぜずともよし。
人よ、ああ、唯だこれを信ぜよ。
すべて眠りし女。
今ぞ目覚めて動くなる。

与謝野晶子

山の動く日来る。
かく云えども人われを信ぜじ。
山は姑く眠りしのみ。
その昔に於て
山は皆火に燃えて動きしものを。
されど、そは信ぜずともよし。
人よ、ああ、唯これを信ぜよ。
すべて眠りし女今ぞ目覚めて動くなる。

I aprenc a dir que No.

Amolla en la nit
la veu amarga o
la veu esperançada.

I aprenc a dir que **No**.

Que ja no és temps de plorar
ni de lamentar-se, ni tampoc
el de cercar excuses fàcils.

I aprenc a dir que **No**

Montserrat Abelló

Invitació.

He trobat uns quants mots
al món de la poesia,
no vull quedar-me'ls tots!
Si t'agrada llegir
et faran companyia,
ens els podem partir.

Joana Raspall

Aquest plaer sagnant.

Aquest plaer sagnant
vol estimbar-me.
M'aferro amb força
a les paraules
que em permeten seguir
dalt la maroma.

Maria Mercè Marçal

«Diacrític».

dona dóna dona dóna
dona dóna dona dóna
dona dóna dona dóna
dona dóna dona dóna
dona dóna dona dóna

que violent és un accent
quan no fa prou diferència

Mireia Calafell

Cançó: Les dones som la meitat del món.

Les dones som la meitat del món!

**I amb això n'hi ha més que prou
Perquè ens escolti tothom.
Som la meitat del món!**

Altes velles, primes, negres,
senzilles o il·lustrades,
llestes, serioses, tossudes,
joves rosses, grasses, nenes,
divertides o rabiüdes,
som la meitat del món!

**I amb això n'hi ha més que prou
perquè ens escolti tothom.
Som la meitat del món!**

Volem ser a tots els llocs:
als despatxos, als tallers,
a les investigacions,
a les fàbriques, i a casa,
a les lleis i decisions,
som la meitat del món!

**I amb això n'hi ha més que prou!
Perquè ens escolti tothom.
Som la meitat del món!**

Les dones som la meitat del món!

I amb això n'hi ha més que prou...

Isabel Crehuet Wennberg

Las abejas

En la puerta de un colegio
lo que los niños aprenden
los posee.

Tres niños gritan
tirando piedras a un panal atascado
entre la ventana del comedor y una chimenea
Sus furiosas rocas arañan el metal.

Las abejas son frías y lentas
en la autodefensa. Un niño es picado
en rápida destrucción.

Los bedeles acuden
largos palos de madera en mano
avanzando sobre la colmena
destrozan los casi terminados
aposentos de cera miel fresca
gotea por sus escobas abajo
piecitos de niño especializándose
pisotean las aturdidas abejas
contra el pavimento.

Curiosas y apartadas las niñas
observan fascinadas aprendiendo
lecciones secretas una de ellas
atraviesa las apenas zumbantes ruinas
para asomarse al recoveco rayado y vacío
"¡Podríamos haber estudiado cómo se hace la miel!"
dice intentando entender
su propia destrucción.

Laudre Orde (traducció de Torres Ruiz)

Sento com goteja la por.

Sento com goteja la por,
cau lenta
damunt els paraigües

Drets, a la plaça,
uns al costat dels altres,
cridem i ajuntem les mans.

Després, restem silenciosos,
com elles, com ells
amido la meva pròpia feblesa.

Montserrat Abelló

Lluna granada.

Company, mosseguem la vida!
Que l'amor ens ragui els llavis:
Farem un pacte de sang
quan lluna plena s'ablami!

Farem un pacte de sang,
una conjura de ràbia
que ens faci estalvis del seny
que ens té la soga filada!

Company, mosseguem la vida
sota la lluna granada.

Maria Mercè Marçal

Per Maria Antonia, Caterina i Clementina i tantes -No moltes d'altres-

Sabia que vosaltres podíeu,
malgrat moltes coses,
explicar-nos sempre
fragments d'allò que volíem.

Sabia que vosaltres sabíeu
molt més del que vau escriure;
que vau ser més agosarades
que la valentia que us calia.

Sabia que hi havia,
rere tants frens, tantes traves,
tantes portes doctes i tancades,
una deu on apaivagar set i gana.

Sabia que teníeu bocins del tot
(ho he sabut gairebé sempre,
més enllà de silencis burletes)
que m'estalviaven mots de massa

Sabia que calia cercar-vos
(furgar per edicions no gens assequibles)
llegir-vos, fidel i atenta, a vosaltres
precedents de la nostra mala vida.

Marta Pessarrodona

Les donen denunciem i reivindicuem

Parlen les dones.

Parlen les dones,
la seva poesia
tendra i forta.

Ben pocs s'aturen
a escoltar aquestes veus,
que, trasbalsades,
un nou llenguatge diuen
nascut al fons dels segles.

Montserrat Abelló

No me impongas el silencio.

No me impongas el silencio.
Tengo una historia que contar.
Quítame esta cadena de los pies

Mi corazón se agita por una pasión.
Ven, hombre, egoísta, ven.
Abre las rejas de esta jaula.
Me hiciste prisionera de por vida.
Libérame para mi último vuelo.

Soy ese pájaro
que desde hace tiempo sueña con volar.
Mi canto se hizo suspiro
en mi apesadumbrado corazón.
Mis días huyeron en lamentos

Forugh Farrokhza (Poetisa Iraní)

Fregall d'espart.

Drap de la pols, escombria, espolsadors,
plomall, raspall, fregall d'espart, camussa,
sabó de tall, baieta, lleixiu, sorra
i sabó en pols, blauet, netol, galleda.

Cossi, cubell i picamatalassos,
esponja, pala de plegar escombraries,
llibrell i cendra, sulfumant, capçanes.

Surt el guerrer al camp de batalla.

Maria Mercè Marçal

Poesías olvidadas.

Hay hermosas poesías
que han brotado de mi ser
al amanecer
i han quedado olvidadas
por no tener papel

Como a veces olvidamos
aquellas chispas de alegría
que son la fuerza
que nos hace vivir cada día

I en su lugar inventamos
lánguidos espejismos
para pasar por la vida
sin caer en los abismos

Leilani

El coll ben net.

El coll ben net,
ben nu,
sense un collar,
ben despullat,
sense un joiell,
com un xiscle rebel de llibertat.

L'amor que donc,
el donc, no el venc.
El preu del desamor no el vull.

Regala'm un petó,
un vers o bé una flor,
dóna'm llàgrima o plor,
però no vulguis pagar
el que no té preu.

Mira el meu coll ben net,
ben nu,
ben despullat,
sense un joiell:
és com un xiscle rebel de llibertat.

Maria Rosa Wennberg Ball-Ilovera

M'arrenca del meu nom.

M'arrenca del meu nom
La teva guerra
Que, invisible, m'assetja
Des de l'absència.

M'arrenca del meu nom
La teva absència.
Clandestina, me'l muda
Per un de guerra.

Maria Mercè Marçal

Hombre pequeño.

Hombre pequeño, hombre pequeño,
suelta a tu canario que quiere volar...
Yo soy el canario, hombre pequeño, déjame saltar.

Estuve en tu jaula, hombre pequeño,
hombre pequeño que jaula me das.
Digo pequeño porque no me entiendes, ni me entenderás.

Tampoco te entiendo, pero mientras tanto
ábreme la jaula que quiero escapar;
hombre pequeño, te amé media hora, no me pidas más.

Alfonsina Storni

Quién dijo que era fácil.

Tiene tantas raíces el árbol de la rabia
que a veces las ramas se quiebran
antes de dar frutos.
Sentadas en Nedicks
las mujeres se juntan antes de marchar,
hablan sobre las chicas problemáticas
que contratan para ser libres.
Un empleado casi blanco ignora
a un hermano que espera para atenderlas primero
y las damas no se dan cuenta ni rechazan
los pequeños placeres de su esclavitud.
Pero yo que estoy limitada por mi espejo
como por mi cama
veo la causa en el color
como también en el sexo.
y me siento acá preguntándome
cuál de mis yoes sobrevivirá
a todas estas liberaciones.

Audre Lorde

Microrrelato.

Estoy tejiendo para mi nieta alas de amor infinito.

Mi abuela creció sin madre y no le enseñaron a leer para evitar
cartas con pretendientes.

Mi madre lloró; no la dejaron acabar el magisterio

porque sus hermanos no querían estudiar y una mujer no podía ser
más.

Mi hermana y yo somos universitarias.

Mi hija quiere ir a Marte.

Mi nieta aún no existe, pero yo sigo tejiendo para ella alas sin
fronteras.

María José García Pérez

Es necesario.

Es necesario
revertir el hechizo.

Ese,
que borra a las mujeres
de los libros de historia,
de las esferas de poder,
de las antologías.

Ese,
que las encierra
entre cuatro paredes,
con solo
colocarles un anillo.

Grisela López

Poema Mañanero.

Las flores no se han contagiado.
Abro la puerta corrediza de la terraza
y me rodean las buganvillas espléndidas.
La lluvia las hostigó por meses.
Se pusieron leves, huidizas.
Como yo marchitándome en el encierro.
Ahora se sacudieron la murriña
y salieron como muchachas con faldas nuevas
a alegrar las maceteras.
Agrupadas las blancas, naranjas, roses
dejan que las pinzas del viento
arranquen sus hojas secas.
Pienso que así regresaran mis ganas
de florecer, de vestirme de faldas,
de pintarme los labios y calzar mis tacones,
así romperé este cerco invisible
y volveré a agruparme, a revolverme, a oler de cerca
el púrpura intenso
de los abrazos.

Gioconda Belli

25 De novembre.

Humiliades, torturades,
presoneres, lapidades,
silenciades, assassinades,
cremades, degollades,
violades, discriminades,
enganyades, amenaçades,
atemorides, apunyalades.
Tatuades per la violència.
Oblidades per la justícia
que deixa lliure el botxí,
Per la gent sorda als vostres crits
demanant ajuda.
Un botxí que va de prepotent
i que mai no se suïcida a temps.

Assumpció Forcada

El "sí" i el "no".

Quatre lletres enfadades
fugen de l'ordinador;
són les dues de dir "sí"
i les dues de dir "no".
Ara, tot ho escriu ambigu,
sense negar ni afirmar;
tot i queda a mitges tintes,
no s'hi posa res en clar.
Potser hi ha gent que hi escriuen,
amb aquell ordinador...
arreu llegim moltes coses
on no es diu ni "sí" ni "no".

Joana Raspall

Les dones per un món millor

Si el món fos...

Si el món fos escrit amb llapis,
podries esborrar la lletra
que vol ferir;
podria esborrar mentides
que no cal dir;
n'esborraria l'enveja
que porta mals;
n'esborraria grandeses
de mèrit fals...
Però és escrit amb tinta
de mal color:
el color brut de la guerra
i del dolor.

Qui voldrà escriure un nou món més just i net?

Potser que tu i jo ho provéssim,
ben valents, lletra per lletra,
des del nostre raconet...

Joana Raspall

Sovint diem.

Sovint diem
això és la fi,
cap música ja no controla
les nostres esperances.

Però hi ha ulls que no coneixem
que escruten l'horitzó,
llavis que xiuxiuegen.

Orelles que perceben,
que amatents escolten
allà al fons de la nit.

Aquesta és la força que busquem,
l'amor que aprenem a sostenir
contra el caire del temps.

Montserrat Abelló

El meu traç.

El meu traç
omple papers blans
sense vida,
i els converteix
en vivències extraordinàries
tan acolorides com tu.

Bruna Bonet

Podries.

Si haguessis nascut
en una altra terra,
podries ser blanc,
podries ser negre...
Un altre país
fóra casa teva,
i diries "sí"
en una altra llengua.

T'hauries criat
d'una altra manera.
Més bona, potser.
Potser més dolenta.

Tindries més sort
o potser més pega...

Tindries amics
i jocs d'una altra
mena;
duries vestits
de sac o de seda,
sabates de pell
o tosca espardenya,
o aniries nu
perdut per la selva.

Podries menjar
coses llamineres
o només crostons
secs de pa negre.

Podries... podries...

Per tot això pensa
que importa tenir
les mans ben obertes
i ajudar qui ve
fugint de la guerra
fugint del dolor
i de la pobresa.

Si tu fossis nat
a la seva terra
la tristesa d'ell
podria ser teva.

Joana Raspall

La nit és massa fosca.

La nit és massa
fosca,
L'he amagada
sota el coixí.
Dorm
amb mi.

Montserrat Abelló

D'un cactus.

Com rèptil monstuós de pell clapada,
d'entranya llefiscosa, era ajocat
al seu recó bevent la sovellada.
De sobte, sa malícia desvetllada,
enrevisclant-se va esquerdar el test.
Enllà de l'hort, que se'n perdés el quest,
dalt una paret seca fou llançat,
i al cap de temps, damunt les pedres dures,
furgant per les llivanyes i juntures,
trobí el vell drac encara aferrissat.

Maria Antònia Salvà

Furgant per les llivanyes i juntures

*Furgant per les llivanyes i juntures
Trobí el vell drac encara aferrissat
("D'un cactus", M.A. Salvà)*

Furgant per les llivanyes i juntures
d'aquesta paret seca, entre mac
i mac d'oblit, entre les pedres dures
de cega desmemòria que endures,
et sé. I em sé, en el mirall fidel
del teu poema, aferrissadament
clivellar pedra de silenci opac
dona rèptil, dona monstre, dona drac,
com el cactus, com tu, supervivent.

Maria Mercè Marçal

Visc i torno.

Visc i torno
a reviure
cada poema,
cada paraula.

Estimo tant
la vida
que la faig meva
moltes vegades.

Montserrat Abelló

No tengo dolores.

No tengo dolores
solo cansancio
y como es natural
muchas veces desesperación.

Una desesperación que ninguna
palabra puede describir.
Sin embargo, tengo ganas
de vivir.

Frida Kahlo

La vida, la meva.

La vida, la meva
i la vostra, és com un
mirall trencat on
en cada tros s'hi reflecteix
tan sols un moment,
un instant a penes.

I és fàcil de
confegir-hi el tot,
l'ésser únic,
que és cada persona

Montserrat Abelló

A una rosa.

L'abril dibuixa una rosa
amb suau pinzell de vent,
primavera que reposa
en calze se sol rogent

I en els pètals de vellut
va dormint-se l'enyorança
d'un amor de joventut
amb aroma de recança

Per camins de pols daurada
cavalca un corser de llum,
amb l'ànima enamorada,
entre pètals i perfums

L'abril dibuixa una rosa
i es fa poema la prosa!

Carme Catà i Altès

Plantar sobre la terra.

Plantar sobre la terra
els peus. Ja no tenir
por. Sentir com puja
la saba, amunt, amunt.
Créixer com un arbre.
A la seva ombra
aixoplugar algú que
també se senti sol, sola
com tu, com jo.

Montserrat Abelló

Dones i l'amor

El único amor por el cual.

El único amor por el cual
deberíamos preocuparnos
por encontrar, es el
AMOR PROPIO.

Los demás,
con el tiempo,
llegarán solos.

Frida Kahlo

Cada nit un poema.

Cada nit un poema.
Sobre el full solitari
la mà es mou.

Dins la quietud
contemplo la claror
vacil·lant del carrer,
i sento com si tingués
algú arran de pell,
a frec de llavis.

Si em calia escollir
em quedaria amb la ploma
a la mà. Mai més sola,
cada nit.

Montserrat Abelló

La rosa de Sant Jordi.

Petita rosa,
recent nascuda ets,
recent collida ets,
sota un cel blau,
sobre un camp verd
vermella com la sang,
d'un vermell estrident.

Ets l'imant de l'amor,
li agrades a tothom,
els teus pètals son corbats
com l'arc de Sant Martí.

Tothom t'estima,
tothom et vol.
Amb llibres i roses et trobaràs
i a les mans d'una noia acabaràs.

Adriana Rosell

Dame la mano.

Dame la mano y danzaremos;
dame la mano y me amarás.
Como una sola flor seremos,
como una flor, y nada más...

El mismo verso cantaremos,
al mismo paso bailarás.
Como una espiga ondularemos,
como una espiga, y nada más.

Te llamas Rosa y yo Esperanza;
pero tu nombre olvidarás,
porque seremos una danza
en la colina y nada más...

Gabriela Mistral

Poema de amor.

Habla tierra y bendíceme con lo más abundante.
Haz fluir la miel del cielo desde mis caderas
rígidas como montañas
desparramadas sobre un valle
excavado por la boca de la lluvia

Y cuando he entrado en ella sabía
que yo era un vendaval atravesando sus bosques,
huecos
dedos susurrando sonidos
la miel fluía
de la taza quebrada
empalada en una lanza de lenguas
en las puntas de sus pechos en su ombligo
y mi aliento
aullando en sus entradas
cruzando los pulmones del dolor

Ávida como las gaviotas argéneas
o un niño
me balanceo por encima de la tierra
una y otra
vez

Audre Lorde

Dones: mares i filles

Instrucciones a mis hijos.

Jamás un conato de daros la vuelta.

Jamás una huida, por muchos que sean.

Jamás ningún miedo, y si acaso os diera.

Jamás os lo noten, que no se den cuenta.

Jamás un “me rindo”, si no tenéis fuerzas.

Aunque fuese a gatas, llegad a la meta.

Que nadie os acuse... ¡miradme a la cara!

Que nadie os acuse de dejar a medias un sueño imposible...

(Si es que los hubiera)

Yo no los conozco,

y mira que llevo yo sueños a cuestras.

Jamás, y os lo digo como una sentencia, ¡miradme a la cara!

Jamás en la vida paséis por el lado de cualquier persona sin una sonrisa.

No hay nadie en el mundo que no la merezca.

Hacedle la vida más fácil, ¡miradme!

A cada ser vivo que habite la tierra.

Jamás se os olvide que en el mundo hay guerra.

Por pasar de largo sin gloria ni pena delante de un hombre

y no preguntarnos qué sueño le inquieta

qué historia le empuja,

qué pena lo envuelve,

qué miedo le para,

qué madre lo tuvo,

qué abrazo le falta,

qué rabia le ronda,

qué envidia lo apresa...

Jamás, y los digo faltándome fuerzas,
si el mundo se para,
os quedéis sentados viendo la manera de que otro lo empuje.
Remangaos el alma,
sed palanca y rueda.
Tirad de la vida vuestra y de quien sea.
Que os falte camino.
Perded la pelea contra los enanos
No sed los primeros,
que os ganen los hombres que no tienen piernas.
No sabedlo todo,
dejad que contesten los que menos sepan
Las manos bien grandes,
las puertas abiertas.
Anchos los abrazos, fuera las fronteras.
Hablad un idioma claro, que se entienda.
Si estrecháis la mano, hacedlo con fuerza
mirando a los ojos,
dejando una huella.
Prestad vuestra vida,
regaladla entera
Que a nadie le falte ni una gota de ella
¡Cantad!
Que cantando la vida es más bella.
Y jamás, os hablo desde donde nazca
el último soplo de vida que tenga.
Jamás una huida,
Por muchos que sean...

Magdalena Sánchez Blesa

Yo tuve una dulce madre.

Yo tuve una dulce madre,
concediérala el cielo,
más tierna que la ternura,
más ángel que mi ángel bueno.
En su regazo amoroso,
soñaba... ¡sueño quimérico!
dejar esta ingrata vida
al blando son de sus rezos.
Más la dulce madre mía,
sintió el corazón enfermo,
que de ternura y dolores,
¡ay!, derritiose en su pecho.
Pronto las tristes campanas
dieron al viento sus ecos;
murióse la madre mía;
sentí rasgarse mi seno.
La virgen de las Mercedes,
estaba junto a mi lecho...
Tengo otra madre en lo alto...
¡por eso yo no me he muerto!

Rosalía de Castro

Mare nostra.

Mare meva, que no ni sé on ets,
de qui només en tinc el nom...

Mare nostra que esteu en el zel
sigui santificat el vostre cony
l'epidural, la llevadora,
vingui a nosaltres el vostre crit
el vostre amor, la vostra força.
Faci's la vostra voluntat al nostre úter
sobre la terra.

El nostre dia de cada dia doneu-nos avui.
I no permeteu que els fills de puta
avortin l'amor, facin la guerra,
ans deslliureu-nos d'ells
pels segles dels segles,
vagina.

Anem...

Dolors Miquel

Annex al recull de poemes

ANNEX

**La nostra selecció de poemes
Programa Solidari Yesterday**

Santa Coloma de Gramenet, a 9 de maig de 2021

Sobrevivientes

Yo conozco tu locura porque también es la mía.

Somos locas rebeldes,
locas de estar vivas,
locas maravillosas,
estrafalarias, floridas.

Ovejas negras
descarriadas sin remedio,
vergüenza de la familia,
piezas de seda fina,
amazonas del asfalto,
guerrilleras de la vida.

Locas de mil edades
llenas de rabia y gritos,
buscadoras de verdades,
locas fuertes,
poderosas,
locas tiernas,
vulnerables.

Cada día una batalla,
una norma que rompemos,
un milagro que creamos,
para poder seguir siendo.

Locas solas,
tristes,
plenas.

Mujeres locas, intensas,
locas mujeres ciertas.

Rosa María Roffiel

Desembasto els anys

Desembasto els anys
que damunt del cos
s'han tornat cuirassa.

Em miro al mirall
i no veig altra cosa
que aquesta pell

que se m'adhereix
com un guant destenyit
que he dut massa temps

però em queden els ulls i sé
que dins d'aquest cos
encara m'hi corre ben roja
la sang.

Montserrat Abelló

La barca

IV

La llibertat és
el tirant d'una samarreta que du l'altre,
és la tecla del portàtil que prem l'altre,
és el mòbil de l'altre.
Els ulls dels altres, el cor dels altres.

Potser hi ha algú que pensa
que llibertat és a la mà,
la mà que se li escapa
i a tu et crema la pell i l'endemà.

Llibertat és una barca
que t'espera al port de mar
i és alçar-se i pronunciar-se,
poder escollir a qui estimar.

Llibertat és dir la teva,
romandre en aquesta gleba
on tu hi sents la llibertat.

Lliure és haver estat valenta?
i denunciar la violència
que et prohibia fer un sol pas

Rosa Maria Arrazola

Micropoema

24

Peligrosa como una mujer,
desobediente como la memoria
y como los sabios,
obediente, a veces, con mis labios,
insuficiente, siempre, como una vida,
más urgente que un deseo
y menos transparente que una promesa,
abstracta como un secreto
y elegante como la indiferencia.
Así de intermitente y tonta
es lo que suelen llamar tristeza.

Ajo

La nit em clava

La nit em clava
el seu ullal
i el coll em sagna.

Sota les pedres
l'escorpit
balla que balla.

La pluja, lenta
fa camí
fins a la cambra.

L'escala fosca
del desig
no té barana.

Maria Mercè Marçal i Serra
Bruixa de dol 1979

M'havien dit que no existia...

M'havien dit que no parlés
m'havien dit que no era bona.
M'havien dit que no valia.
Que l'amor no existia,
i que els cops me'ls buscava.
M'havien dit que no preguntés,
que no somiés
que aguantés
que les dones no pensaven
que el meu destí era la casa, el llit i la ràbia.
M'havien dit que no podia
que no devia.
Que em cremaria
Que m'odiarien
I jo els vaig creure.
I jo ho vaig permetre.
I jo ho vaig canviar

Jhoana Patiño

Jhoana Patiño es una escritora colombiana que nació en Manizales. Se dedica al mundo de la enseñanza y su primera obra se llama Ébano. Es un poemario, aunque también se podría decir que es prosa poética en ciertos casos, en el que muestra todo aquello que la sociedad obliga a callar.

Ébano se enfrenta a las desigualdades, a las normas aprendidas, a los sentimientos silenciados. Está formado por poesía que lucha contra el opresor y el poder que este ejerce. Da, pues, visibilidad a todo aquello que nos hace iguales y que, a la vez, nos convierte en únicos.

Con voz dura, cargada de emociones y de reproches. Con voz clara y contundente, Patiño cuenta su vida y sus sentimientos, lo que ha sufrido, lo que ha sentido y da testimonio de las desigualdades del mundo.

Con estas palabras se dirige a sus lectoras:

«Estimadas señoras, no nos hemos visto y tal vez nunca nos veremos, pero aun así en las palabras que circulan libres podemos reconocernos. Somos más que carne, más que llanto y miedo. Somos más que límites y pesares. Somos más que la palabra mujeres, más que todo lo que hemos penado, somos más que los hijos, los esposos y el gobierno. Somos seres diferentes, cada una es un universo, cada una es una esperanza, un nuevo comenzar, un sueño. Somos todo lo que queramos ser, todo lo que luchemos, todo lo que construyamos. Somos libres, acá, allá, en el infierno y en el cielo. No tengo mucho para compartir, sin embargo, desde mi casa hoy les regalo estos versos.

Un abrazo de mariposa.»

Enllaç vídeo a youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=8UNCNfrDXRY>

Fotos acte

Esponatnis que es van afegir a la lectura de poemes

El vermut

Difusió a les xarxes socials de dones científiques.

Per donar visibilitat de les dones científiques van endegar una campanya de difusió de dones científiques:

Yayo Herrero

Margarita Salas

★ Preferits · [Data i hora: 11 de març 16:09](#) ·

Pionera en bioquímica y biología molecular. Investigadora científica que dio voz a la máxima: "Un país sin investigación es un país sin desarrollo"

[youtube.com](https://www.youtube.com)

[La mujer en la ciencia: Margarita Salas](#)

[El Museo de Ciencias Universidad de Navarra ha impulsado el proyecto "La mujer en la ciencia", cuyo objetivo es dotar a la sociedad y en concreto, a las niñas...](#)

Mara Josefa Yzuel

https://www.eldiario.es/aragon/sociedad/maria-josefa-yzuel-pionera-referente-cientificas-primera-profesora-fisica-universidad-espanola_1_7282740.html

Mary Anning -Paleontòloga-

Mary Anning va ser paleontòloga i geòloga i va descobrir múltiples fòssils marins del període juràssic, tot i que, per ser dona i de família pobre no va ser reconeguda.

Hipàcia d'Alexandria

Hipàcia fou una filòsofa, astrònoma i matemàtica hel·lenística neoplatònica d'Alexandria, a la província romana d'Orient d'Egipte. Era una de les ments més brillants de l'escola neoplatònica de la ciutat, on donava classes de filosofia i astronomia. [Viquipèdia](#)

Naixement: 360 dC, [Alexandria, Egipte](#)

Defunció: març de 415 dC, [Alexandria, Egipte](#)

Pares: [Teó d'Alexandria](#)

Camp de treball: Astronomia, matemàtiques, mecànica i filosofia

Nom original: (grc) Ὑπάτια

Període: [Antiguitat tardana](#)

Marie Curie

Marie Curie va ser una física i química polonesa, pionera en els primers temps de l'estudi de les radiacions. Va rebre el Premi Nobel de Física el 1903, juntament amb el seu marit, Pierre Curie, i Henri Becquerel, pels seus descobriments en el camp de la radioactivitat. [Viquipèdia](#)

Naixement: 7 de novembre de 1867, [Varsòvia, Polònia](#)

Defunció: 4 de juliol de 1934, [Passy, França](#)

Cònjuge: [Pierre Curie](#) (c. 1895–1906)

Descobriments: [Radi](#), [Poloni](#)

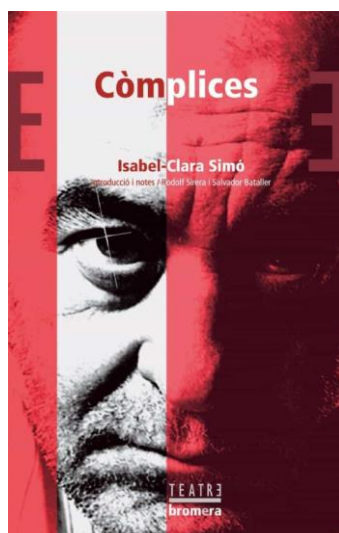
Premis: [Premi Nobel de Física](#), [Premi Nobel de Química](#), [MÉS](#)

Fills: [Irène Joliot-Curie](#), [Ève Curie](#)

Pares: [Władysław Skłodowski](#), [Bronisława Skłodowska](#)

Llibres

Distribuïts a totes les dones del grup dinamitzador

Recomanats a través de les xarxes socials

Adreça de la “biblioteca virtual de la liberación de las mujeres”

<https://medium.com/@kalindalamar/biblioteca-de-la-liberación-de-las-mujeres-manual-de-uso-e99f2d4ac603>

Explicació projecte “Històries de dones” a l’alumnat de l’Institut9

Sortides col·lectives al teatre

El rei del Gurugú, al teatre Sagarra el 21 de novembre

Prostitució, al Teatre Nacional el 15 de desembre

TNC TEATRE NACIONAL DE CATALUNYA

Temporada 2019 - 2020 Teatre Nacional de Catalunya, SA
Plaça de les Arts, 1, 08013 Barcelona
CIF A-60942851

Espectacle
Prostitució

Nom i Cognoms
Josefa Sánchez

Sala	Data	Hora	Zona	Fila	Seient
Sala Gran	15/12/2021	19.00 h	Platea	17	35

Tantifa

Grups Promoció

Preu (IVA inc.)
20,00 €

8257051504632

Tota la informació sobre protecció de dades a www.tnc.cat/ca/politica-privacitat ID 3686397766

La Soberana, el 17 de desembre a Pompeu-Lab

Teatre Fòrum LA SOBERANA

17 de desembre

19 h

Sala actes Pompeu Lab (Pompeu Fabra, 22)

Organitza: Grup de suport Colectivo de Mujeres de Matagalpa – Nicaragua

Activitat inclosa en el programa de les Jornades per la Pau i la Cooperació “Obrint Fronteres 2022”

Exposició Mihoko

Difusió a les xarxes socials:

· [Data i hora: 18 d'abril 19:39](#) ·

Ichi-go ichi-e: una vida, una trobada és el nom de l'exposició que presenta Mihoko Ono a Can Sisteré.

I 60 anys als escenaris ens porta a conèixer la trajectòria artística i personal de la Rosalia Mulero, també al Centre d'Art Can Sisteré.

Les dues DONES ARTISTES, juntament amb un grup reduït de dones de l' Associació Artemis de Gramenet han compartit “un instant que no torna”

Alguns comentaris del whasapp

Escrit de Montse de la Vega

Bona tarda a totes,

Ahir, un grupet de nosaltres, vam tenir el plaer de gaudir de la companyia i de la paciència de la Mihoko que ens va fer una visita guiada i comentada d'una petita part de la seva obra pictòrica exposada a can Sisteré.

Us passo imatges d'aquest moment i us convido a fer-hi una ullada in situ perquè comproveu el virtuosisme d'una artista que amb coneixements molt precisos de la tècnica que utilitza, experimenta i elabora delicades obres d'art que sorprenen i commocionen l'esperit del visitant.

Leo

És veritat. Confirmo el que diu la Montse i agraeixo les fotos que ha enviat. Moltes gràcies Montse!

Ana Martín

Montse gracias por la fotos y por lo bien que expresas lo que pudimos compartir ☐☐☐

Pepi Sánchez:

Bueno la verdad es que Mihoko es una artista y ver su obra es una maravilla, gracias por compartir con nosotros ese momento

Magda Pascual:

Moltes gràcies, tens raó, no sempre podem gaudir d'aquesta artista que és la Mihoko

Lola Filgueira: ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐

Yo iré mañana ☐

Ono Mihoko:

¡Hola, gracias a todas! Yo quería compartir mi emoción con vosotras.

Montse, las fotos han salido muy bien.

El 21 a las 18h podría unirse una persona,
y el 28 a las 17h30 dos personas.

Ester Cojo:

Doncs el 21 jo voldria, si és possible.

Ono Mihoko: Siii

Ester Cojo: ☐☐☐Moltes gràcies! M' ho apunto.